

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 14. Concilium Carthaginense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

§. XIV.

Sæculum V.
A.C. 407.

Concilium Carthaginense.

Id ipsum causa fuisse videtur conditi Canonis in Concilio Generali Africae, c. 101. Carthagine eodem anno 407. 16. Junii celebrato, in quo ad S. Innocentium Papam scribere decreverunt, ut inter Ecclesiam Romanam, & Ecclesiam Alexandrinam Pax reduceretur. (*) Aurelius huic Concilio præerat; in eo ante alia statim Decretum Concilii Hipponensis abrogatum, verisimiliter illius, quod anno 393. congregatum, & in quo statutum fuerat, singulis annis Concilium Generale Africae convocare. In isto Concilio

zwischen der Morgen- und Abendländischen Kirche vorgegangen, die auch nicht wieder geheyret worden. Non attendit Protestans hoc ipso in loco Fleurium dicere, Romanam Ecclesiam & totum Occidentem tamdiu perseverasse in proposito, cum Episcopis Orientis non communicandi, donec S. Joannis Chryostomi Memoriae honorem restituisent; id vero factum, ut inferius videbimus Lib. XXIII, §. XXVII. dum Atticus, Episcopus Constantinopolitanus S. Joannis Nomen Dypticis inseruit. Plura alia posteriora Communionis signa inter Ecclesiam Romanam, & Constantinopolitanam occurrent.

(*) Argumentum Auctoritatis Pontificiæ in Ecclesias transmarinas.

Hist. Eccles. Tom. V. Ee

Sæculum V. A. C. 407. lio decreverunt, ut Concilium Generale, ne Episcopi sine utilitate fatigaretur, tunc solum convocaretur, quando id communis Causa totius Africae deposceret, & in illo loco, ubi magis expedire videretur. Cæteræ Causæ in Provinciis, ubi natæ essent, judicantur. De Appellationibus statutum, Appellans, altera Parte consentiente, iudices deligeret, a quibus ulterius appellare non liceret. (*) Si quis ab Imperatore Judices Laicos sibi deposceret, Dignitate sua privetur; illud vero non prohibetur, si quis ab Imperatore peteret, ut ab Episcopis judicaretur.

c. 104.

c. 97.

Vincentius, & Fortunatus a Concilio ad Imperatorem delegati. His mandatum, ut Nomine omnium Provinciarum Africae Defensores ex ordine Scholasticorum, id est, Causidicorum, qui in hac Arte essent exercitati, sibi dari peterent.

(*) Hic bene notat Anonymus I. his Fleuri verbis verum Canonis sensum non reddi, cuius verba ita sonant: a Judicibus autem, quos communis consensus elegerit, non liceat provocari. *Quandoque bonus dormitat Homerus.* Dicitur etiam hic idem Anonymus, aliquos Canones hic a Fleurio citari, ac si ejusdem Concilii essent, interim vero ex citationibus in margine illarum Collectionum a se deprehendi, in diversis Conciliis fuisse conditos, atque non nullos Concilio Milevitano originem suam debere.

atque ut iisdem Judicum Conclavia in Sæculum V.
 gredi toties liceret, quoties causarum Ec- A. C. 407.
 clesię necessitas id postularet. Item de- c. 102.
 cretum, ut ab Imperatore peterent, Le- Concilium
 gem edi, ne post Divortium conjugibus Carthagi-
 alias nuptias inire liceret. Præceptum nense.
 etiam, ut, si quis ad Regiam ire vellet, c. 106.
 id in Litteris formatis, quas ad Ecclesiam
 Romanam directas acciperet, indicari
 peteret, ut Romæ alia ipsi daretur epi-
 stola, quam in Aula Cæsarea exhiberet. (*)
 Si cui, Romæ versanti, causa emergeret,
 ob quam ad Regiam proficisci necessa-
 rium esset, hanc Papæ indicaret, & ab eo

Ee 2 litte-

(*) Hic in sua Nota dicit Protestans: Die
 Litteræ, oder epistolæ formatæ, waren ein
 wichtiges Stück von der alten Kirchenzucht,
 und ein frästiges Mittel, die Auctorität der
 Bischöffe zu befestigen, und die Gemeinden in
 der Ordnung zu erhalten. Bene! Hæc com-
 municatio inter Fideles, id est, Romano-Catholi-
 cos, in quatuor totius orbis partibus hodieque
 retinetur, nulla Christianorum Communitas, ubi-
 cunque terrarum habitet, pro Orthodoxa habe-
 tur, nisi Communionis cum Ecclesia Romana lit-
 teras exhibeat. Jam Protestantis nostri est osten-
 dere, quæ Communio sit Protestantibus in Hol-
 landia cum Transsylvanis, vel Würtembergensi-
 bus in Suevia cum Suecis, nisi in hoc uno, quod
 omnes contra Fidem Romanam, quam S. Paulus
 laudavit, protestentur; at profecto hoc signum
 etiam cum omnibus non Catholicis commune
 habent!

Sæculum V. litteras acciperet. Scilicet illa tempo
A. C. 407. state Imperatores Occidentis ut plus
 mum Ravennæ, aut alibi, raro autem Ro
 mæ morabantur.

c. 98. Rursus decretum, ut novi Episcopi
 tus non nisi a Concilio Provinciali,
 Episcopi Diocesani consensu erigerentur.

c. 99. Conceditur Ecclesiis integris Donatistis
 rum, qui se converterunt, ut inconfite
 Synodo Episcopos suos servent, nisi forte,
 te, ipsorum Episcopo mortuo, alteri Dioc
 cesi jungi malint. Verumtamen illis
 lum Donatistis Sedes suas retinendi
 cultas datur, qui se ante promulgatum

c. 103. Concordiæ Edictum, id est, Legem
 Febr. anno 405. editam, convertentium
 Ad Altare non aliæ Præfationes, et
 preces dicantur, nisi tales, quas vint
 ctissimi collegerint, & Synodus ratas
 buerit.

§. XV.

Leges Honorii pro Ecclesia.

L. 18. Cod. Theod. de Episc. **H**onorius Imperator Ecclesiarum Africa
 cæ Legatis, quæ ad Defensores per
 tinentia petebant, concessit, id enim ea
 Lege ad Porphyrium Africa Procon
 sulem directa, & Romæ decimo septimo
 Kalendas Dec. cum Consulatum septimo
 gereret, & Theodosius secundo, seu 11.
 Nov. anno 407. data liquet. In ea con
 firmantur Privilegia, jam antea per Le
 ges